

ارتباط رشد پس از آسیب با راهبردهای تنظیم شناختی هیجان ها در بیماران همودیالیزی شهر قزوین

سکینه مقدم ز آبادی، زهرا ارجینی

چکیده

زمینه و هدف: تنظیم شناختی- هیجانی، نوعی راهکار مقابله ای است که فرد را در مقابله با سانحه یاری می کند. هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه تنظیم شناختی- هیجانی با رشد پس از آسیب در بیماران همودیالیزی بود.

روش بررسی: جامعه آماری این پژوهش را بیماران همودیالیزی بیمارستان های بوعلی و ولایت شهر قزوین تشکیل دادند. ۱۶۲ بیمار به روش تصادفی انتخاب شدند و از پرسشنامه های تنظیم شناختی- هیجانی Garnefski و رشد پس از آسیب Tedeschi استفاده شد. داده ها با استفاده از آزمون های آماری همبستگی Pearson و ANOVA در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج نشان داد اکثریت بیماران همودیالیزی درجاتی از رشد پس از آسیب را تجربه کردند. شرکت کنندگان نمرات بالایی را در حیطه های تغییرات معنوی و ارتباط با دیگران کسب کردند. همچنین رشد پس از آسیب با تنظیم شناختی- هیجانی رابطه مثبت و معنی داری داشت ($r=0/67, P<0/001$).

نتیجه گیری: همودیالیز زمینه وقوع واکنش های روانی مثبت تحت عنوان رشد پس از آسیب را در بیماران همودیالیزی فراهم می آورد. پرستاران و سایر مسئولین می توانند از این پدیده برای تطابق با بیماری و برنامه ریزی مراقبتی استفاده نمایند.

کلید واژه ها: رشد پس از آسیب، تنظیم شناختی- هیجانی، همودیالیز